

Kraków, 26.07.2013

Sz.P.

Władysław Kosiniak-Kamysz

Minister Pracy i Polityki Społecznej

ul. Nowogrodzka 1/3/5

00-513 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Na mocy nowelizacji ustawy o świadczeniach rodzinnych, która weszła w życie z początkiem tego roku, część osób pobierających świadczenia pielęgnacyjne z tytułu opieki nad ciężko chorym lub niepełnosprawnym członkiem rodziny, 1 lipca straciła do nich prawo, a 1 sierpnia część tych osób utraci prawo do świadczeń emerytalnych i zdrowotnych, mimo że ich sytuacja życiowa nie uległa zmianie.

W związku z powyższym, do naszej Fundacji każdego dnia wpływają dziesiątki e-maili i listów, pełnych dramatycznych historii, w których jesteśmy pytani o to, na jaką pomoc - ze strony państwa - takie osoby mogą w tej chwili liczyć. Nadawcami listów są przede wszystkim osoby, które zrezygnowały z pracy, a nierzadko również ze swojego życia osobistego, aby zająć się chorym lub niepełnosprawnym członkiem rodziny, który, wskutek choroby lub wypadku, utracił samodzielność po 18. lub 25. roku życia. Wiele spośród tych osób każdego dnia podejmuje heroiczny wysiłek, troszcząc się o członka rodziny, który potrzebuje ich pomocy. Część osób, wskutek intensywnej opieki nad swoim podopiecznym, zmaga się z poważnymi dolegliwościami zdrowotnymi. Utrata prawa do opieki zdrowotnej oraz świadczeń emerytalnych, jakie zostały im wcześniej zagwarantowane przez państwo, stawia ich i ich bliskich w niezwykle trudnej sytuacji.

Chcielibyśmy w związku z tym zapytać, na jaką pomoc ze strony państwa mogą w tej chwili liczyć opiekunowie dorosłych osób chorych i niepełnosprawnych, które wymagają całodobowej opieki? Czy nasze

państwo jest w stanie zapewnić ich bliskim odpowiednią opiekę, w czasie gdy oni podejmą się pracy zarobkowej (jeśli stan zdrowia ich bliskich i ich samych na to pozwala)? Co w sytuacji, gdy rodzina, zajmująca się osobą wymagającą opieki, nieznacznie przekroczy obowiązujące kryterium dochodowe? Czy każda z rodzin może liczyć na to, że jej przypadek będzie rozpatrzony indywidualnie i zostanie poprzedzony wywiadem środowiskowym, a decyzja nie zostanie podjęta wyłącznie na podstawie przedłożonych dokumentów?

W uzasadnieniu do projektu zmian w ustawie o świadczeniach rodzinnych, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej tłumaczyło, że chce w ten sposób wyeliminować sytuacje, w jakich świadczenie pielęgnacyjne otrzymywały osoby, które faktycznie nie zajmowały się chorymi i niepełnosprawnymi członkami rodziny. Czy istnieje szansa na wprowadzenie przepisów, które szczególną troską otoczą osoby, które podjęły się opieki nad członkiem swojej rodziny i wykonują podjęte zadanie z zaangażowaniem i sercem? Czy takie osoby mogą liczyć na poczucie bezpieczeństwa w postaci zasad określonych długoterminowo i obowiązujących zarówno świadczeniobiorców, jak i organy, które dokonują zmiany przepisów?

Ciężka choroba i niepełnosprawność wiąże się często z cierpieniem i poczuciem bezradności, zarówno ze strony osoby chorej, jak i tej, która ją wspiera. Ciągłe zmiany przepisów i niepewność jutra nie są dla tych osób kolejnymi zapisami, które – z uwagi na sytuację życiową – są zobowiązani śledzić, ale stają się źródłem dodatkowego bólu i niepewności. W trosce o dobro takich osób bardzo prosimy o ponowne zweryfikowanie zapisów ustawy o świadczeniach rodzinnych i stałą pomoc dla rodzin, które, bez wsparcia i życzliwości państwa, nie są w stanie samodzielnie funkcjonować.

Z wyrazami szacunku

PREZES ZARZADU
ks. Tadeusz Zaleski

**FUNDACJA IM. BRATA ALBERTA
ZARZĄD KRAJOWY**
Radwanowice 1, 32-064 Rudawa
Bank PEKAO SA 21 1240 4533 1111 0000 5428 2421
NIP 676-005-87-70 Regon 350554888 KRS 0000028246
fundacja@albert.krakow.pl www.albert.krakow.pl
tel. +48 12 283 90 80 lub fax +48 12 258 59 10
Fundacja jest Organizacją Pożytku Publicznego

Maja Jaworska
Dyrektor Fundacji
 Mimo Wszystko
Fundacja Anny Dymnej
ul. S. Myczkowskiego 4
30-198 Kraków
+48 12 422 69 03
NIP 677-22-17-576
REGON 356757405